

SĄD

DECYZJA SĄDU

z dnia 16 października 2019 r.

**w sprawie ustanowienia wewnętrznego mechanizmu kontroli w zakresie przetwarzania danych osobowych
w związku z wykonywaniem przez Sąd władzy sądowniczej**

(2019/C 383/03)

SĄD,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 19”

mając na uwadze, że w myśl art. 8 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”) „[k]ażdy ma prawo do ochrony danych osobowych, które go dotyczą”,

mając na uwadze, że w myśl art. 8 ust. 3 karty praw podstawowych „[p]rzestrzeganie [...] zasad [w dziedzinie ochrony danych osobowych] podlega kontroli niezależnego organu”,

mając na uwadze, że zgodnie z art. 57 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE, zadania kontrolne Europejskiego Inspektora Ochrony Danych nie obejmują przetwarzania danych osobowych przez Sąd działający jako władza sądownicza,

mając na uwadze, że w odniesieniu do tego rodzaju przetwarzania danych prawodawca Unii, odwołując się do art. 8 ust. 3 karty praw podstawowych, w motywie 74 rozporządzenia (UE) 2018/1725 zalecił ustanowienie niezależnej kontroli, na przykład w formie mechanizmu wewnętrznego,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Jeżeli osoba fizyczna zwróci się do sekretarza Sądu z wnioskiem o to, by wydał decyzję jako administrator danych osobowych w związku z wykonywaniem przez Sąd władzy sądowniczej, sekretarz doręcza decyzję zainteresowanemu w terminie dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku. Brak odpowiedzi w tym terminie uznaje się za dorozumianą decyzję odmowną.
2. Na decyzję wydaną przez sekretarza Sądu działającego w charakterze administratora danych osobowych w związku z wykonywaniem przez Sąd władzy sądowniczej, na wniosek w rozumieniu ust. 1 lub z własnej inicjatywy, przysługuje zażalenie do komisji, o której mowa w art. 2 (zwanej dalej „komisją”) na warunkach określonych w art. 3.

Artykuł 2

1. Komisja składa się z przewodniczącego i dwóch członków, wybranych spośród sędziów Sądu.
2. Przewodniczący i członkowie komisji mianowani są przez Sąd na wniosek Prezesa Sądu na czas trwania jego kadencji.

3. Na wniosek Prezesa Sąd mianuje również zastępców członków, którzy zasiadają w komisji, jeżeli w odniesieniu do członka lub członków komisji wystąpi przeszkoda w pełnieniu obowiązków. Zastępcy członków zastępują członków, w odniesieniu do których wystąpiła przeszkoda w pełnieniu obowiązków, zgodnie z porządkiem pierwszeństwa.
4. Jeżeli przeszkoda w pełnieniu obowiązków wystąpi w odniesieniu do przewodniczącego komisji, przewodniczy jej jeden z członków lub zastępców członków, zgodnie z porządkiem pierwszeństwa.
5. Komisję zwołuje przewodniczący. Sporządza on porządek obrad oraz protokół z posiedzeń.
6. Działanie komisji wspiera doradca prawny do spraw administracyjnych Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 3

1. Zażalenie składa osoba fizyczna, której dotyczy decyzja, o której mowa w art. 1 ust. 2, lub jej przedstawiciel, w terminie dwóch miesięcy od doręczenia decyzji, lub, w stosownym przypadku, od dnia powzięcia przez tę osobę wiadomości o decyzji.
2. Zażalenie składa się w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej.

Artykuł 4

1. Jeżeli zażalenie spełnia warunki określone w art. 3, komisja przeprowadza ponowne badanie okoliczności faktycznych i prawnych stanowiących podstawę wydania decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 2.
2. Komisja może wysłuchać każdej osoby, której wysłuchanie uzna za użyteczne.
3. Decyzję, o której mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może uchylić, oraz, w takim przypadku również zastąpić, albo utrzymać ją w mocy. Decyzja komisji zastępuje w stosunku do wnoszącego zażalenie decyzję, o której mowa w art. 1 ust. 2.
4. Komisja doręcza wnoszącemu zażalenie swoją decyzję, którą wydaje w terminie czterech miesięcy od złożenia zażalenia. Brak wyraźnej decyzji komisji w tym terminie uznaje się za utrzymanie w mocy decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 2.
5. Zaskarżenie przez wnoszącego zażalenie decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 2, do sądu powoduje utratę właściwości komisji do rozpatrzenia złożonego do niej zażalenia.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 16 października 2019 r.

Sekretarz
E. COULON

Prezes
M. VAN DER WOUDE